

Δεν αμφισβητείται, βέβαια, ότι τα επόμενα μέτρα για τη σωτηρία της χώρας αφαιρούν και θα συνεχίσουν να αφαιρούν εισόδημα και προνόμια από τους Έλληνες. Διόλου μάλιστα ισομερές. Παύτως, εφσον το Μνημόνιο εφαρμοσθεί με πληρότητα και αποτελεσματικότητα, όλα τα χρόνια, η Ελλάδα θα είναι μια άλλη χώρα.

Ακόμη και οι έως πρόσφατα επικριτικότεροι «Φαίνονσαι Τάιμς» σημείωναν τον Ιούνιο ότι «η Ελλάδα θα μπορούσε, πιθανόν σε μερικά χρόνια, να γίνει πρότυπο ευρωπαϊκής οικονομίας» ως πρώτος προορισμός ευρωπαίων τουριστών αλλά και επιχειρηματιών.

Του ΝΙΚΟΥ ΜΕΡΤΖΙΟΥ

Φυσικά, οι πιθανότητες να διαλυθεί η χώρα παραμένουν μεγάλες διότι εξαρτώνται από την υπευθυνότητα και την ικανότητα της ελληνικής ηγεσίας σε όλα τα επίπεδα: πολιτικό, κοινωνικό,

οικονομικό, δημοσιολογικό και, αν προκύψει, πνευματικό. Πρόσφατα οι δηλώσεις Καστανίδη για τη μάλλον θεολογική «ανάγκη» προώρων εκλογών μεσοπέλαγα και η ιταμική άρνηση δικαστών να απογραφούν ως δημόσιοι υπάλληλοι (επειδή προφανώς όλοι είμαστε ίσοι αλλά οι δικαστές «πιο ίσοι από όλους») δείχνουν ότι έκτακτα καιρικά φαινόμενα μπορεί να ξεσπάσουν από το πουθενά και να μας κάνουν όλους λιμπα. Είναι δημόσιος κίνδυνος όσοι ακόμη ζουν στο δικό τους κόσμο και κρατούν θέσεις - κλειδιά.

Όλοι μάθαμε πια ότι υπάρχουν πράγματα που λέγονται αλλά δεν γίνονται και πράγματα που γίνονται αλλά δεν λέγονται. Ωστόσο, πολλοί ακόμη θέλουμε να αγνοούμε ότι υπάρχουν και πράγματα δίχως τα οποία τίποτε δεν γίνεται. Είναι όροι sine qua non. Δεν γίνονται π.χ. οικονομική ανάπτυξη σε συνθήκες πτώχευσης ούτε αύξηση αποδοχών από άδεια ταμεία ούτε υπομάρτος αντίθετος η αδιόφορος στην κυβερνητική πολιτική. Ούτε δανεικά κι αγύριστα.

Δανεικά κι αγύριστα

Ενα από τα αφανεότερα αλλά ισχυρά αίτια της τωρινής κρίσης έρχεται από πολύ μακριά. Είναι το ακλόνητο γεγονός ότι:

- **Πολλές από τις μεγαλύτερες ελληνικές βιομηχανίες, επιχειρήσεις και τεχνικές εταιρείες** στήθηκαν και λειτουργήσαν με δανεικά κι αγύριστα. Γι' αυτό όλες χάθηκαν.

- **Το αστρονομικό κέρδη**, που πέτυχαν οι όμιλοι επιχειρηματιών και οι τράπεζες, δεν προέρχονται από την επιχειρηματικότητα τους ούτε από την Αγορά αλλά από το Χρηματιστήριο Αθηνών. Γι' αυτό χρέθηκαν οι περιουσίες των κοινών θνητών - πιακτών.

- **Η κοινωνική πολιτική χρηματοδοτήθηκε** εικονικά από τα ελλείμματα του κρατικού προϋπολογισμού που καλύπτονταν ουστηματικά με ολοένα μεγαλύτερο δανεισμό από το εξωτερικό. Γι' αυτό κατέρρευσε. Αλλά το χρέος μένει και μας τρώει τις σάρκες.

- **Η κερκτική Ελλάδα** «θωρακίσθηκε» μόνον στα χαρτιά με θηριώδη κρατική δανειοδότηση υπερτιμημένων επενδύσεων. Γι' αυτό οι επενδυτές, αφού πήραν δάνεια, μετέφεραν τις επιχειρήσεις τους στο εξωτερικό ή απλά τις έκλεισαν.

- **Εξίσου θηριώδεις επιδοτήσεις εισπράττον** συνεχώς επί τριαντα χρόνια οι αγρότες μας για να αναδιαρθρώσουν την παραγωγή τους να την κάνουν ανταγωνιστική. Έκαναν μπλόκα για «όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά» και προϊόντα ασυναγώνιστα σε υψηλές τιμές. Γι' αυτό τρώμε παραδοσιακά μας προϊόντα από Χιλή, Αργεντινή, Αίγυπτο, Ισραήλ κ.λπ.

Το «μάρμαρο» όλων αυτών - και όχι μόνο βέβαια - πληρώνουμε τώρα. **Ηλθε ο καιρός να συνειδητοποιήσουμε** ότι ήταν πολύ εύκολο και βολικό να αδειάζουμε λέξεις - κλειδιά από την έννοιά τους και να τις κάνουμε φτηνές. Αλλά τα «αδειανά ποικίμασια» πληρώνονται πολύ ακριβά.

Στο Χρηματιστήριο η Ελλάδα θρηνεί για τη μεγαλύτερη ληστεία του εθνικού της πλούτου

Δεν γλιτρήσαμε στον Καιάδα...

ΜΑΣ ΕΡΙΑΞΑΝ!

Όλα όσα πρέπει να πει στον ελληνικό λαό ο Γιώργος Παπανδρέου για ν' αποκτήσει υψηλό πολιτικό κύρος

Γιατί τρώμε παραδοσιακά μας προϊόντα από Χιλή, Αργεντινή, Αίγυπτο και Ισραήλ; Πού πήγαν οι θηριώδεις επιδοτήσεις 30 χρόνων στους αγρότες για να αναδιαρθρώσουν την παραγωγή τους;

Στα υπό βιβλίο του «Κράτος, Τράπεζα, Βιομηχανία» από τις εκδόσεις «Λιβάνη» ο Γεώργιος Μίρκος, επίτιμος διοικητής της Εθνικής Τραπέζης και έμπιστος του Ανδρέα Γ. Παπανδρέου, παραθέτει αποκαλυπτικά στοιχεία αυτής της μακράς ελληνικής διαδρομής στην Ουτοπία Σταχυολογούμε μερικά.

Προκειμένου να ξαναστηθεί από τα ερείπια η ελληνική οικονομία, αμέσως μετά την Κατοχή, το Σχέδιο Μάρσαλ χορήγησε χαμηλότοκες πιστώσεις 1,6 δισ. δρχαίων σε μεγάλες βιομηχανικές, εμπορικές, μεταλλευτικές, συνεταιριστι-

κές κ.ά. μονάδες. Αλλά σύντομα οι δανειολήπτες δήλωσαν αδυναμία να εξυπηρετήσουν το δανεισμό τους που έτσι πავωσε. Είναι οι περίφημες «παγωμένες πιστώσεις», δηλαδή ανεξόφλητες αλλά μη απαιτητές οφειλές που το Νοέμβριο 1955 ανέρχονταν σε 695,5 εκατομμύρια. Οι «παγωμένες πιστώσεις» αποτελούσαν το 15,3% του συνολικού χρέους που κυκλοφορούσε στην Ελλάδα. Ετσι μόνο τότε το ΙΚΑ έχασε εισφορές 83,2 εκατ. το Ταμείο Κλωστοϋφαντουργιών 6,6 εκ. και το Δημόσιο φόρους 124, 16 εκ.

Μετά από 25 χρόνια προέκυψαν οι περι-

βόητες προβληματικές επιχειρήσεις, που, μετά στέρμονες συζητήσεις νόμος του 1983 υπήγαγε σε ειδική διαχείριση με νέο κρατική χρηματοδότηση. Ήσαν 44 και το συνολικό χρέος τους ανερχόταν σε 201,88 δισεκατομμύρια δρχαίες. Χρωστάσαν 5,6 δισ. εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία και 14,6 δισ. φόρους στο Δημόσιο. Την εξηλιγιάσή του ανέλαβε με στρατιές «ειδικών» ο Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων ο οποίος το έτος 2000 κληροδότησε στο Δημόσιο συνολική ζήμια 101,6 δισ. δρχ. ή 296 εκατομμυρίων ευρώ.

Τα ελλείμματα δεν είναι εφεύρεση των «γαλάζιων». Αυτοί τα βρήκαν και τα εξαγρίωσαν στα κουτούφου. Μετά την περιφημη (αντι-)«κοινωνικοποίηση» τους οι 20 μεγαλύτερες ΔΕΚΟ είχαν στο σύνολό τους κέρδη 48,6 δισ. δρχ. το 1981 παρά μερικές ήσαν ήδη ελλειμματικές. Το 1982 πέτυχαν συνολικό έλλειμμα 76,5 δισ.!

Όποια επιχείρηση «ιδιωτική ή δημόσια» σπριζα τα δύο τρίτα του κεφαλαίου της σε δανεικά, καταρρέει. Τούτο δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι πτωχεύει και ο διαχειριστής της προσωπικά. Σημαίνει ότι οπωσδήποτε γίνεται φτωχότερος ο ελληνικός λαός.

«Εκσυγχρονιστικά» πάρν

Μεταξύ 1995-2001 έλαμψε η χρυσή, κυριολεκτική, εποστία του «εκσυγχρονισμού», οπότε οργανώθηκε το μεγάλο πάρν του Χρηματιστηρίου. Ο Γενικός Δείκτης από 993 μονάδες το 1996 πινάχθηκε στις 6.355 μέσο σε τρία χρόνια.

Με σέκο αέρα στο Χρηματιστήριο σε επτά χρόνια οι πέντε μεγαλύτερες τράπεζες κέρδισαν 1.12,3 δισεκατομμύρια: από έτος 29,2 δισ., 62,6 δισ., 118,5 δισ., 138 δισ., 379 δισ., 433 δισ. και 252 δισ. Οι όμιλοι επιχειρήσεων κέρδισαν 1.867,3 δισεκατομμύρια: από έτος 46,2 δισ., 80,8 δισ., 161,1 δισ., 216,4 δισ., 655,7 δισ., 474,2 δισ. και 235,7 δισ.

Αυτό το λογαριασμό και άλλους παρόμοιους εξίσου ανατριχιαστικούς οφείλει να ανακινώσει στο χειμαζόμενο λαό, στην κυβερνήσή του και στο κόμμα του ο πρωθυπουργός Γιώργος Α. Παπανδρέου ώστε να αποκτήσει το υψηλό πολιτικό κύρος που έχει ανάγκη ο ίδιος και προπάντων ο τόπος για να βγούμε τσακισμένοι από τον Καιάδα. Δεν γλιτρήσαμε εκεί. Μας έριξαν!